

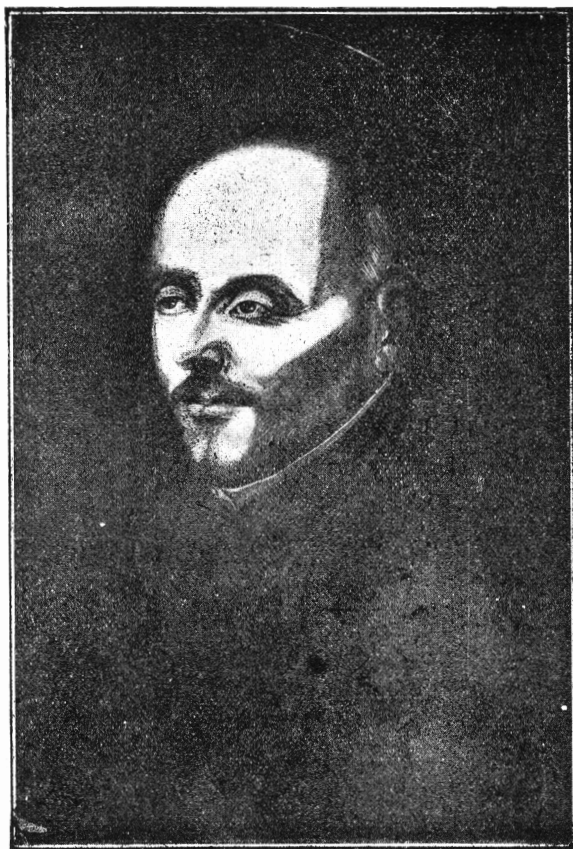
EUSKAL-ERRIA

REVISTA VASCONGADA

T.º LXXI

SAN SEBASTIÁN 15 DE AGOSTO DE 1914

N.º 1110

SAN IGNACIO DE LOYOLA

INAZIO

GURE PATROI AUNDIYA

GIPUZKOA guziyan ta baitare Bizkaya-n, gogo aundiz jaitzen da bere zaindariaren egun zoragarriya.

Gipuzkoar leñargi au Eleiza-k aldarietara jaso zuben egun beretik, pištu zan euskal biyotzetan chingar sutsua Loyola-ko seme zorioneko onen ganako, ta egunetik egunera, ta geruago ta beruago, senduago ta pizkorrago, asaltzen du aren ganako naitasun betikua.

Euskal-erriko basarririk arlotienetan arkituko degu beti murrutik zintzilik aundiya edo chikiya, apaiña edo ez, Inazio, donea-ren irudi maitagarriya; ta eche aundi ta jauregietan, lekurik agerienian ikusiko degu lauki edertasunez jantziya gure *Patroi aundia-ri* donkitua. Uri otsaundiko eleiz ikusgarrietan, edo mendi baztarreko eleizacho apurretan, beti agertuko da gure begiyen aurrian, tokirik ederrenian, lekurik apañenian, gure zaindari zerukua.

Iristen danian egun gogoangarria, Loyola-ko seme argidotarraren egun atsegiña, euskal biyotzetan sortu ta abuetatik irteten dan sendo ta pizkor kanta estiya, kanta alaya, kanta šamurra: *Inazio, gure Patroi aundiya*. Eta ala neška ta mutill koškorrak, nola mirabe gazte bular-tsuak, eta baitare aitona amon buru churiyak, danak baltzan deadar egiten dute: *Inazio, gure Patroi aundiya*. Alaitasun au pizkortzen dute Eleiz soñu zoragarriak, chistulari ta musikalaria, berak ere sendo ta gogor beren antzera goituaz: *Inazio, gure Patroi aundiya*.

Guk ere egun gogoangarri ontan ori bera esan nai degu: *Inazio, gure Patroi aundiya*.